

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGEDI VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

A hon védelmezői

A történelmünket ismerő számára nem lehet kétséges, vajon miért is esett a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának választása éppen szeptember 29-re akkor, amikor 1951-ben a néphadsereg, majd később az összes fegyveres erők napjára fekestek megfelelő dátumot a napárban. Nemzetünk krónikájában aligha találni méltóbbat a haza védelmezőinek ünneplésére ennél a nappal, hiszen 135 esztendővel ezelőtt nem csupán egyetlen csata győzelmes megvívásáról volt szó Pákozdi-Sukorónál, hanem valójában „nemzeti önállásunk első alapköve” megteremtéséről, igazolásáról is.

Tudjuk, hogy 1848. szeptember 11-én az ellenség 34 ezer császári katonával, áttörve a Dráván, támadásba indult a forradalmi magyar kormány ellen. Alig két hét múlva már Székesfehérvár alatt készülődik a Pákozdnál táborozó 14 ezer fős magyar sereg ellen. Az országgyűlés — amelynek tagjai Kossuth meggyőző beszédének hatására nemrégiben ajánlják meg a független magyar hadsereg felállításához szükséges pénzügyi fedezetet — úgy határoz, hogy szembe kell szállni a betolakodókkal. A fiatal, és időhiány miatt ugyan gyengén felszerelt, nagyrészt újonckból álló magyar hadsereg heves, de rövid küzdelemben megfutamtja a Jellasics vezette császári sereget. Ennyi a történelem-csupálta tény, s ezzel illeszkedik a pákozdi esemény hazánk történelmében a szabadsággért és függetlenségért vívott harcok, küzdelmek sorába, immár a hon védelmezőinek ünnepevé nemesedve.

Elmúlt századok példái bizonyítják, amit Pákozdi is igazolt, hogy a társadalmi haladás győzelemre vitele, a nemzeti függetlenség kivívása és a haza védelme elválaszthatatlan a nép sorából verbuválódott hadseregtől.

Rákóczi kurucsergejében, a 48-as honvédsapatok harci szellemében és a Magyar Tanácsköztársaság Vörös Hadseregében győzelmek és vereségek közepette élt ez a gondolat, mígnem 1944 telén, az ország felszabadult részében az ideiglenes nemzetgyűlés és kormány ismétletlen megfogalmazta a demokratikus hadsereg létrehozásának eszméjét, s azt meg is valósította.

A felszabadulás után a népi hatalom fegyveres erőinek megerősítése a szocializmusért folyó harc része és jelentős eredménye volt. A párt hívó szavára ezek és ezek öltözték magukra a népet szolgáló fegyveres testületek egyenruháját. És ma: jó tudni, hogy fiataljaink eredményesen, becsülettel teljesítik alkotmányos kötelességüket, a szocialista haza, a békés alkotómunka védelmét. Dolgoznak az építőmunka különböző frontjain, és fegyverrel a kezükben védelmezik békénket is. Ezért a kettős hétköznapi helytállásért tiszteletet és szeretetet érdemelnek, parancsnokjainkkal együtt.

De szeptember 29. nem csupán a dicső történelmi múlt felidézése, hanem erőink számbavétele is. Ez a nap a dolgozó nép hatalmát védelmező szocialista fegyveres erők és testületek összeforrtóságának, érdekazonosságának és közös felelősségvállalásának kifejezője és ünnepe is egyben. Múltunk, haladó és forradalmi katonai hagyományaink a példa erejével serkentenek becsületes helytállásra, elkötelezettségre, nevelnek lelkesedésre és áldozatvállalásra.

A szocializmus építése és védelme pártunk és kormányunk politikájában elválaszthatatlanul összekapcsolódik, egységet alkot. Kifejezésre jut ez abban, hogy társadalmunk szocialista vonásainak erősödése és gazdasági teljesítőképessége védelmi erőink szilárdulását is szolgálja. Ugyanakkor a magas színvonalú honvédelem alapvető feltétele és biztosítéka a békés építőmunka zavartalan folytatásának. Ezért mondjuk, hogy fegyveres erőinkről és testületeinkről gondoskodni — a szocialista vívmányokat védelmező hivatásuk gyakorlásához a szükséges feltételeket biztosítani — az egész társadalom érdeke és kötelessége. Ez az elvi álláspont jutott kifejezésre pártunk XII. kongresszusának határozatában is, amely kimondja: „A Magyar Népköztársaság fegyveres erői és testületei méltók népünk bizalmára.”

A szocialista Magyarország mindenkor a szocializmus, a társadalmi haladás, a nemzeti függetlenség és a béke erőinek oldalán állott és áll a jövőben is. Aktív és elkötelezett tagjai vagyunk a Varsói Szerződés szervezétének. Megbonthatatlan barátságunk, szövetségünk, összefogásunk és annak további sokoldalú erősítése a Szovjetunióval elsőrendű nemzeti érdekünk és egyben internacionalista kötelességünk. Ez nélkülözhetetlen feltétele előrehaladásunknak és forrása biztonságunknak.

Katonának, határőrnek, rendőrnek, munkásörnek lenni nem könnyű. Elkötelezettséget, egész embert kíván. De éppen ezért szép és megtisztelő hivatás. Pártunk és népünk az ünneplés óráiban is azt várja a fegyveres erők és testületek tagjaitól, hogy legjobb tudásuk szerint teljesítsék feladataikat a haza, a szocializmus védelmében. A néphadsereg katonái, az államhatár és a közrend őrei, a munkásörök értik és átérzik, mit jelent a szocialista haza, a dolgozó nép hűséges szolgálata. Ezt a felelősséget és kötelességet éreznünk kell nekünk, mindannyiunknak is, akik az élet más területén dolgozunk.

Henry O. Dormann látogatása

Kádár János, a Magyar zában fogadta Henry O. Szocialista Munkáspárt Köz-
Dormann, a Leaders című ponti Bizottságának első tit-
kára szerdán, a KB székhá-
kesztőjét.

New Yorkban, az állam- és kormányfők találkozásán

Losonczi Pál beszéde

New Yorkban, az állam- és kormányfők Indira Gandhi, indiai miniszterelnök kezdeményezésére rendezett értekezletén beszédet mondott Losonczi Pál, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke.

Tisztelt Elnök Asszony!

Olyan korban élünk, amikor az emberiségnek növekvő számú, összetett és hosszú távon ható problémákkal kell megküzdenie. Ezek kisebb-nagyobb mértékben minden országot és népet érintenek a fejlettségi szintől, társadalmi berendezkedéstől, földrajzi elhelyezkedéstől függetlenül. Globális abban az értelemben is, hogy a belőlük fakadó veszélyek elhárítása sem képzelhető el más-ként, mint nemzetközi összefogással.

Az emberiségre azonban nemcsak gondok nehezednek. A történelem folyamán először jutottunk el a fejlődés olyan fokára, először került birtokunkba olyan ismeret és technika, amely ésszerű alkalmazás mellett nemcsak a problémák kiküszöbölését tenné lehetővé, hanem minden nép általános anyagi és szellemi felemelkedését is biztosítaná.

Napjaink tragédiája, hogy ezt a karnyújtásnyira álló lehetőséget nem tudjuk megragadni, sőt, úgy tűnik, az idő múlásával egyre távolabb kerülünk tőle.

Az el nem kötelezett országok állam- és kormányfőinek hetedik, új-delhi konferenciája különleges figyelmet szentelt a fegyverkezési verseny megállításának. Mi is valljuk, hogy

az emberiség legfontosabb, közös és halaszthatatlan feladatává vált a nukleáris katasztrófa fenyegetésének elhárítása,

amelyhez az út a fegyverkezési hajszá megfékezésén, a nemzetközi légkör javí-

tásán át vezet. A fegyverkezési verseny önmagában, termonukleáris háború kirobbantása nélkül is képes felemészteni a rendelkezésre álló erőforrásokat, dezorganizálni a gazdasági és politikai kapcsolatokat, s mindezek következményeként még jobban kiélezni azokat az ellentmondásokat, amelyek a globális problémák megoldatlanságából fakadnak.

Következésképp, a fegyverkezés ellen, a leszerelésért folytatott harc az első számú, mindenekfelett álló feladat,

amelynek megoldásától függ, hogy úrrá tudunk-e lenni a többi nehézségünkön.

Az elmúlt évek fejleményei sajnos nem adnak okot a melegezésre. A fegyverkezési hajszá folytatódik. Ennek értelmetlen terhei minden népet sújtanak, de különösen elviselhetetlenek az olyan országok számára, amelyek rendkívül szűkös erőforrásokkal rendelkeznek, s amelyek az alapvető létfeltételek biztosításával, a modernizálás feladataival küszködnek.

Meggyőződésünk, hogy az el nem kötelezett országok érdekei, ennél fogva törekvései is a béke megőrzésére, a feszültség csökkentésére azonosak a szocialista országokéival. A közös cselekvés feltételei tehát adottak. Az alkalmat meg kell ragadni. Határozottan fel kell lépni a fegyverkezés ellen, a fegyverek bevetését szorgalmazó militarista doktrínák érvényre juttatása ellen, az erőfölény megszerzésére és az egyensúly megbontására irányuló törekvésekkel szemben.

Ki kell kényszeríteni a leszerelési tárgyalásokat, azok jóhiszemű folytatását, és eredményes befejezését.

El kell fogadtatni a szocialista és az el nem kötelezett országok közös álláspontját,

hiszerint a biztonságot nem a fegyverek növekvő mennyisége szavatolja; hogy a biztonság a fegyverzetek alacsonyabb szintű egyszerűsége mellett sem kevésbé szilárd; Meggyőződésem, hogy a leszerelésért folytatott küzdelem sikeréhez az is hozzátartozik, hogy mindenki meg tudja különböztetni azokat az erőket, amelyek a leszerelés valódi hívei, a konstruktív javaslatok kezdeményezőit azoktól, amelyek nem igazán érdekeltek a fegyverkezési verseny megállításában, a megegyezések létrejöttében.

Elnök Asszony!

Senki sem vitatja a jelenlevők közül, hogy a világgazdaság helyzete kritikus, szükség van egy igazságos és demokratikus alapokon történő átrendezésre. E nélkül nem állítható helyre a világgazdaság egyensúlya, nem szüntethető meg a kiáltó ellentét a fejlett és a kevésbé fejlett országok között.

A világgazdaság a strukturális bajok mellett olyan problémákkal is küzd, amelyek megoldásával késlekedni nem szabad. Újra megerősödtek a protekcionista törekvések, egyre gyakoribb, hogy a válság terheit a kiszolgáltatott helyzetben levőkre, a gyengébbekre hárítják át. Tanulnunk kell annak is, hogy a nemzetközi gazdasági kapcsolatokat, alárendelik erősen

(Folytatás a 2. oldalon.)

Kádár János fogadta M. Gorbacsovot

Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára szerdán fogadta Mihail Gorbacsovot, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága Politikai Bizottságának tagját, a központi bizottság titkárát, aki az MSZMP Központi Bizottságának meghívására tartózkodik hazánkban.

A szívélyes baráti légkörű találkozón véleményt cseréltek a sokoldalú magyar-szovjet együttműködés továbbfejlesztésének lehetőségeiről. Attekintették a nemzetközi, és különösen az európai helyzet alakulását, valamint a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom néhány időszerű kérdését.

A megbeszélésen részt vett Havasi Ferenc, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára.

Apró Antal Moszkvában

Apró Antalnak, az országgyűlés elnökének vezetésével szerdán parlamenti küldöttség utazott hivatalos, baráti látogatásra Moszkvába, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának meghívására. Küldöttségünk megérkezett a szovjet fővárosba.

A lódzi küldöttség a szegedi tanácsnál

A megyénkben tartózkodó lódzi delegáció tagjai tegnap, szerdán Szegeden folytatták tapasztalatcseréjüket.

Reggel dr. Rózsa József megyei főorvos kíséretében ellátogattak a vakok intézetébe, majd a vendégeket dr. Csikós Ferenc, a városi tanács vb. titkára fogadta a városháza épületében. A fogadáson ott volt dr. Bozó Sándor, a megye tanács vb. titkára és dr. Kulcsár Sándor, a megye tanács vb. igazgatási osztályának vezetője is.

Dr. Csikós Ferenc üdvözlő szavai után bemutatta városunkat, majd szólt Szeged gazdasági, kulturális életéről. A delegáció vezetője, Polit Zbigniew megköszönte a meghívást és beszélt testvérvárosunk, Lódz múltjáról, valamint jelenéről.

A szegedi egészségügyi és szociális ellátással dr. Csörgő Tibor városi főorvos, a munkaerő-gazdálkodás kérdéseivel dr. Farkas Miklósné osztályvezető, a lakáselosztás módjával Tóth József hivatalvezető ismertette meg a vendégeket.

A delegáció tagjai délután — a megyei és a városi főorvos kíséretében — meglelték az idősek otthonát, a fogyatékosok napközi otthonát, ellátogattak a nyugdíjházba és az ott működő öregek napközi otthonába is.

A lódzi tanácsi küldöttség ma, csütörtökön felkeresi a mozgáskorlátozottak klubját, majd a nap folyamán Hódmezővásárhelyen és Nagymágocscon folytatja tapasztalatcseréjét.

Hazánkba érkezett a grenadai miniszterelnök

Lázár Györgynek, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa elnökének meghívására szerdán, a déli órákban hivatalos látogatásra hazánkba érkezett Maurice Bishop, a grenadai Népi Forradalmi Kormány elnöke, az Új Mozgalom Párt (JEWEL) elnöke.

A kormányfő kíséretében van Unison Whiteman külügyminiszter, George Louison mezőgazdasági miniszter, Richard Jacobs, Grenada Budapesten is akkreditált nagykövete, valamint a különböző szakminisztériumok több vezető munkatársa. (Tudósításunk a 2. oldalon.)

Képünkön: Lázár György és Maurice Bishop.